

Jetzt druf, hat's g'heisse, wie mit Kiwel,
Un g'schitte-n-ohne Halt eso!
Dà G'spass isch jetzt emol nitt iwel,
Ich mein, ich hör se flüechen scho!....

Do thüet dr Hans jetzt drüs verwache,
Doch weisst er jo dr Rest nur z'güet!
Denn er isch o heimpatscht dur d'Lache,
E Nastüech uf em hohe Hüet!

Dr Schwindel.

Wie g'schwindelt wird an alle-n-Orte
In unsrer güete, liebe Zit,
Wie Alle süeche nur z'betrieage
Un ihr Profit derdur wänn ziege,
Das wisse z'güet nur alle Lit.

Wo awer d'Schwindlerei do unte
Am beste-n-immer packe thüet,
Das isch halt bi de Kranke z'àmme,
Wo süeche-n-alle Mittel z'nämme
Uf d'Hoffnung hi, 's macht ihne güet.

Un 's isch natirlich licht z'begriffe,
Was macht me nitt, fir d'G'sundheit z'ha!
Me thüet halt allewil prawiere,
Losst sich vom Schwindel exploitiere;
Ne Kranker, dà geht immer dra.

O müess me d'Zitung b'schaüe hinte,
Was Mittel as me-n-eim aträt,
Wo glich eim Linderung ertheile,
Wo alle Krankhete thien heile,
Un wo scho b'riehmt sin wit un breit!

's nimmt eim wahrhaft als numme Wunder,
Ass nur ei Mensch noch hat e Weh!
Mit däne Mittel alle z'àmme,
Wo unfehlbar eim d'Schmerze nämme,
Sott längst kei Krankhet ufku meh!

Do hat me Goudron züem Exempel
Uf alle-n-Arte präpariert,
Do sieht me Täfele un Pille,
Wo alle Schmerze-n-eim thien stille,
Wo jede Krankhet ganz kuriert!

Nur müess me lang das Mittel brüechen,
So sät e jed's, sunscht hilft's eim nitt;
Me müess nitt welle gli verzage,
Wenn's nitt scho in de-n-erste Tage
Eim als si G'sundheit wieder git!

Dert isch er grad, dr grosse Hoke,
Dert isch dr Vorthel, das isch klar:
Dr Schwindler weisst ne güet az'wende,
Denn z'erst isch das fir ihn e Rente
Un oft e Schin-Erfolg sogar.

Denn, nitt wohr, selte git's e-n-Iwel,
Wo gar kei Wendung als will näh?
Wenn's lang g'nüe g'steckt isch in de Glieder,
Vergeht's eim ganz allei als wieder;
Das hat me jo scho vielmol g'säh.

Das Mittel, wo derno dr Kranke
Grad ignu hat in säll're Zit,
Wo's besser kunnt, dem wird's züeg'schriwe,
Das, meint er, hat si Weh vertriwe,
Un gli wird's g'riehmt bi alle Lit.

Neso kunnt's, ass Viel mângmol b'häupte,
Das oder säll hat sie kuriert;